

Jelgavas Vēstnesis - portāls katram jelgavniekam!

Ziņas Jelgavā Jelgavnieki ceļo

«Benefice» izvēš savu «metro misiju» Maskavā un pārbrauc ar godalgām

4. janvāris, 2014

Evija Plone

Deju studijas «Benefice» dejotāji vēl pērnā gada nogalē viesojās Krievijas galvaspilsētā Maskavā, lai pārstāvētu Latviju atzītā Maskavas deju konkursā, no kura pārbraukuši ar 2. un 3. vietu. Reizē ar darbu dejotāji izmantojuši izdevību tuvāk iepazīt kaimiņvalsti, atgriežoties mājās ar spilgtiem iespaidiem par piedzīvoto. Izvērtuši īpašu misiju, lai vienlaicīgi 71 dejotājs tiktu metro un neviens nepaliktu uz perona, piesaistījuši garāmgājēju uzmanību tirdzniecības centrā, bet pārsteigums bijis, kad, aizbraucot uz dejas meistarklasi Maskavā, izrādījies, ka pasniedzēja ir no Rīgas.

[Apskatīt fotogaleriju](#)

Uz Maskavu devāmies 21. novembrī un bijām patīkami satraukti par gaidāmo garo ceļu līdz Maskavai, jo zinājām, ka ērtajos autobusa krēslos varēsim kārtīgi atpūsties no skolas, treniņiem un neuztraukties ne par ko. Līdz Krievijas robežai brauciens bija mierīgs un patīkams ar sarunām un filmām autobusa televizoros.

Krievijas robežā sākās pirmās grūtības, neaizpildītas iebraukšanas anketas, kuras jāpilda krievu valodā. Tā kā tikai pieci cilvēki no 71 braucēja bija pilngadīgi, talkā nāca arī vidusskolas vecuma dejotājas, kuras māc rakstīt krieviski, un nepilnu divu stundu laikā anketas bija aizpildītas un pārbaudītas. Neilgi pēc pusnakts jau varējām turpināt savu ceļu uz Maskavu.

Pirmā iepazīšanās ar cenām – benzīntankā

Lai gan pirms brauciena bija bažas, ka pa nakti autobusā aizmigt būs grūti, taču robežas pārbaudes ļoti nogurdināja un miegs nāca pamatīgi. Kad modāmies, bija gaišs. Izkāpām kādā Maskavas pierobežas benzīntankā, lai ieturētu brokastis – līdzpaņemtās sausas brokastis ar pienu. Šajā benzīntankā guvām pirmos priekšstatus par cenām, kuras šķita salīdzinoši zemas. Kad bijām iestiprinājušies, ar autobusu turpinājām ceļu uz hosteli Maskavas centrā. Jāteic, ka skati pa logu, milzīgās ielas un lielās ēkas Maskavas centrā bija iespaidīgas. Tiesa, līdz hostelim gan veda šauras ieliņas un ar mūsu divstāvēgo autobusu tur nokļūt bija problemātiski, tāpēc autobuss mūs izlaida minūtes gājienā no mūsu Maskavas dzīvesvietas. Iekārtojāmies istabiņās mājīgajā hostelī, kurš bija mūsdienīgs un ērts.

Piedzīvojums ar metro

Pusdienas devāmies ieturēt Maskavas slavenajā vecākajā tirdzniecības centrā «GUM», līdz kuram mērojām piedzīvojumiem bagātu ceļu ar metro, kas izvērtās par sava veida misiju. Mūsu vadītāja Annika Andersone nopirka

71 metro biļeti un pa vienam laida mūs cauri vārtiem, kuri veda uz pazemes metro tuneļiem. Tas notika ļoti raiti, jo bijām sastājušies divās kolonnās, – kā biļete tika nopikstināta, tā gājām iekšā. Nogājuši uz pazemes metro peroniem, sadalījāmies pa maziem bariņiem visa perona garumā, lai visi nesprauktos pa vienām durvīm. Zināms, ka Maskavas metro viss notiek ļoti ātri – ātri cilvēki izkāpj no metro, ātri iekāpj un durvis aizveras. Taču mums bija svarīgi, lai iekāpj visi, tāpēc mazākos deļotājus pēc iespējas ātrāk grūdām iekšā, lai kāds nepaliktu uz perona. Iekāpšana mums izdevās bez grūtībām – atviegloti varējām uzelpot, kad visi ir iekšā, taču spriedzi radīja arī izkāpšana, jo būtiski, lai mēs visi izkāptu vienā pieturā. Satraukumam nebija pamata, viss izdevās – izkāpjot no metro un izejot virszemē, pavērās pasakains skats uz Sarkano laukumu. Pāri tam gājām uz tirdzniecības centru. Lai arī bija tikai novembris, «GUM» jau bija izrotāts Ziemassvētku noskaņās un viss bija ļoti grezns.

Pēc veikala izsmalcinātā izskata šķita, ka šeit būs neiespējami atrast vietu, kur ieturēt lētas pusdienas, taču izrādījās, ka blakus smalkajiem restorāniem ir arī superīgas bufetes ar dažādiem gardiem ēdieniem par ļoti pieņemamām cenām. Jāteic, ka kopumā «GUM» veikali bija grezni un piesaistoši, taču dārgi. Mūsu gaitas turpinājās ar ne mazāk satraucošu metro braucienu atpakaļ uz hosteli. Vakariņās bijām pasūtījuši picas no Maskavā populāras ēdnīcas.

Meistarklasi vada rīdziniece

Nākamajā dienā ar autobusu devāmies uz deju meistarklasi. Interesanti, ka, atbraucot uz to, uzzinājām – pasniedzēja ir no Rīgas, tāpēc meistarklase mums notika mūsu valsts valodā. Iepazināmies ar deju stilu «wacking». Bija ļoti interesanti paplašināt savu redzesloku deļošanā. Pēc meistarklases – steidzīgas pusdienas tirdzniecības centrā, lai mēs paspētu apskatīt Kremli un tā teritoriju. Jāteic, ēšana un Kremļa biļešu iegāde aizņēma ilgāku laiku nekā bijām gaidījuši, tāpēc pie biļešu kasēm, pie kurām mēs bijām 40 minūtes pirms Kremļa apmeklētāju laika beigām, kasiere mums ieteica biļetes nepirkt. Puse no tā laika paiešot, līdz mēs tikšot iekšā caur pārbaudēm un aiziesim lielo gabalu līdz mūrim, bet atlikušais laiks būs par maz, lai pilnvērtīgi apskatīt Kremļa teritoriju, nemaz nerunājot par izstādēm. Pieņēmām lēmumu Kremļa apskati atstāt uz mūsu pēdējo dienu Maskavā, un devāmies uz veco Arbatu – gājēju ieliņu, kurā ir daudz ielu mākslinieku, suvenīru veikali ik pēc desmit metriem un vecpilsētas atmosfēra.

Agrais cēliens vainagojas panākumiem

Nākamajā rītā cēlāmies pulksten 7 pēc Maskavas laika, kas mums bija ļoti agri, jo Latvijā tad bija 5 no rīta. Veidojām matus un krāsojāmies, hostelī valdīja liela rosība. Braucot autobusā uz konkursu, vēl sagatavojāmies un noskaņojāmies priekšnesumam. Drošības pēc izbraucām ļoti agri, jo zinājām, ka Maskavā no rītiem mēdz būt lieli sastrēgumi, taču nekas mūs nekavēja – konkursa vietā bijām pusstundu agrāk, pirms vispār konkursantus laida iekšā. Beidzot bijām sagaidījuši durvju atvēršanu un varējām izmēģināt deļas. Mēģinājumā skatuve nebija līdz galam noformēta, tāpēc šajā dienā, ieejot zālē, sapratām, ka skatuve ir citādāka. Tas vēstīja par pārmaiņām, taču mēs neapjukām. Uzstājoties ar to problēmu nebija un, kā jau vienmēr, viens otru atbalstījām un izjutām uzstāšanās prieku. Tas atspoguļojās arī mūsu pozitīvajos rezultātos – ieguvām otro un trešo vietu.

Kremlis, Sarkanais laukums...

Nākamajā rītā atvadījāmies no hosteļa un pa ceļam uz Latviju vēl apstājāmies pašā Maskavas centrā, lai apskatītu Kremli. Katedrālēs bija ļoti skaistas un vērtīgas izstādes par seno Krieviju. Uzņēmām pēdējos grupas foto Sarkanajā laukumā un kāpām autobusā, lai mērotu garo ceļu atpakaļ uz Jelgavu. Tiesa, pirms izbraucām no Maskavas, piestājām pie kāda lielveikala, lai iztērētu atlikušos rubļus.

Mājupceļš bija gandarījuma pilns un mierīgs, visi apsprieda un pārdomāja gūtos iespaidus, ko sniedza Maskava. Robežā atkal izgājām pārbaudes un beidzot bijām Latvijā. Sešos no rīta bijām Jelgavā, un lielākā daļa dejotāju devās mājās atpūsties, taču bija arī daži apzinīgi skolēni, kuri atbraukšanas dienā devās uz skolu. Atbraucot uz Latviju, viss šķita krāsaināks un saulaināks, jo Krievijā laiks katru dienu bija apmācies, taču skaistās katedrāles, Sarkanais laukums Maskavu mūsu acīs padarīja krāšņāku. Redzēt plašās ielas un lielās ēkas bija ļoti iespaidīgi.

Foto: no Annikas Andersones arhīva

•

•

- [Tweet](#) [Follow @Vestnesis](#)

Jaunākie komentāri

[Lasīt visus komentārus \(2\)](#)

 [Pievienot komentāru](#)